

non autem ita dicunt, vt aptum esse natura est. Qui enim intellectum, aut amicitiam dicunt, tanquam bonum quoddam hæc ponunt, non tamen tanquam horum causa, quicquam existentium aut sit, aut fiat, sed tanquam ex his motus eorum essentia, ita dicunt. Similiter & qui vnum, vel ens esse hanc naturam aiunt, substantiæ quidem causam esse dicunt, non tamen huius causa, aut esse, aut fieri. Quare coniungit eis quodam modo dicere & negare, bonum aut tale. Non enim simpliciter, sed secundum accidens dicunt. Quod igitur de causis, & quot, & quales sint, rectè determinatum sit, testari nobis etiam isti omnes videntur, cum non possint, aliam attingere causam: & adhæc quod principia, aut ita omnia, aut horum aliquo modo querenda sine, patet. Quo vero pacto horum quisque dixerit quomodo de principis se res habet, dubitationes, quæ coniungere possunt de his ipsis, deinceps percurramus.

CAPVT VII.

Quicumque igitur vniuersum vnum, & vnam quandam esse naturam, vt materiam ponunt, & hanc corporalem, & magnitudinem habentem, patet quod multipliciter errant. Corporum enim elementa solum ponunt, incorporeorum vero minimè, cum etiam incorporea sint. Cùmque de generatione, & corruptione causam dicere conarentur, & de natura omnium rationes reddere, motus causam perimunt. Item substantiam nullius causam ponendo, nec ipsum quid est, & adhæc facile simplicium corporum quodcunque principium esse (terra excepta) nõ considerantes mutam inter ea generationem, quoquo modo ponunt. Dico autem ignem, terram, aquam, & aerem. Quædam enim coniunctione, quædam verò disunctione inuicem sunt. Hoc verò ad hoc vt prius & posterius sit, multum differt. Id etenim apparere possit maximè omnium elementale, ex quo primo coniunctione sũt. Tale vero illud fuerit profecto, quod partium minutissimarum, subtilissimamque corporum sit. Quicumque ignem principium statuant, maximè conuenienter huic rationi dicent. Tale autem cæterorum quoque quisque fatetur elementum corporum esse. Quare nemo posteriorum, qui vnum ponebant, terram elementum existimauerat, scilicet propter partium magnitudinẽ. Trium vero quodcunque elementorũ habuit autorem aliquidem: quidam enim ignẽ, quidam aquã,

A ἔσπον μὲν πῦνα λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἕντος ὃ οὐ λέγουσιν, ἢ δὲ ὄναρ πέφυκεν. οἱ μὲν γὰρ ἕντα λέγοντες ἢ φίλιαν, ὡς ἀγαθὸν ἕρπαι τούτων τὰς ἀπίαις πιδέασιν· ἢ μὲν ὡς ἕνεκα γὰρ τούτων ἢ ὄν, ἢ γινόμενον πῖ τῷ ὄντων, ἀλλ' ὡς δότῃ τούτων, τὰς κινήσεις ἔῃ) τούτων λέγουσιν. ὡς δὲ αὐτῶς κῆ οἱ τὸ ἕν, ἢ τὸ ὄν φάσκοντες ἔῃ) τίμῃ τοιαύτῃ οὖσιν, τὸ ἕρπαις ἀπὸν φασιν ἔῃ).
 B ἢ μὲν τούτου γὰρ ἕνεκα, ἢ ἔῃ) ἢ γίνεσθαι. ὡς τε λέγειν τε κῆ μὲν λέγειν πῶς συμβαίνει αὐτοῖς τὰ γὰρ ὄν τοιοῦτο ἀπὸν. οὐ γὰρ ἀπλῶς, ἀλλὰ κῆ) συμβεβηκὸς λέγουσιν, ὅπῃ ἕρπαι οὐδ' ὄντως διαίρεται πρὸς τῶν ἀπῶν, καὶ πότα, καὶ ποῖα, μαρτυρεῖν ὁρίσασθαι μὲν κῆ) οὐ τοὶ παῖτες, οὐ δὲ ἀμφοῖν διέγειν ἀλλ' ἕντος ἀπίαις. πρὸς δὲ τούτοις, ὅπῃ ζητιέται ἀπ' ἀρχῆς, ἢ ἕτως ἀπῶσιν, ἢ πῖνα ἔσπον τέτων, δῆλον πῶς ἢ τούτων ἕνεκα εἰρηκῆ, κῆ πῶς ἔχει πρὸς τὸ ἀρχῶν τὰς ἐνδεχόμενας δόσεις, κῆ) τῷ τῷ διέλωσιν πρὸς αὐτῶ.

C
 κεφάλαιον ζ.
 Σοὶ μὲν οὐδ' ἔν τε τὸ πῦρ καὶ μίαν εἰ-
 νῆ πῖνα φύσιν ὡς ἕλῃ πιδέασιν, καὶ
 ταύτῃ συμπακῆν κῆ μὲν ἕντος ἔχουσε, δῆλον ὅτι πολλῶς ἀμαρτάνουσι τῷ γὰρ συμπακῶν τὰ στοιχεῖα πιδέασιν μόνον, τῆ ἂν ἁπῶσιν οὐ, ὄντων κῆ ἀσυνπακῶν, κῆ πρὸς γένεσας κῆ φθορας ὅπῃ χειρῶν τὰς ἀπίαις λέγειν, κῆ πρὸς παῖτων φασίλογουίτες, τὸ τῆ κινήσεις ἀπὸν ἀμαρτάνουσι. ἔπῃ ἢ τὸ πῦρ ὡς ἕντος μὲν ἕντος ἀπῶσιν πιδέσιν, μὲν δὲ τὸ πῖ ὄντι. κῆ πρὸς πῖ ὄντι, τὸ ῥα-
 δῖας ἔῃ) ἀπλῶν συμπακῶν ἔῃ) ἀρχῶν ὅπῃ μὲν (πῖ μὲν γῆς) μὲν δὲ ἄλλοις γῆσιν ἐν στοιχειῶν ἢ μεταβολῶν, ἐκ ὅπῃ φαίμενοι τῆ ἐξ

D
 E ἀλλήλων γῆσιν πῶς ποιούμεται, λέγειν ἢ πῦρ καὶ ὕδωρ, κῆ γῆν κῆ ἀέρα. τὰ μὲν γὰρ συκρίσιν, τὰ ἢ διακρίσιν ἐξ ἀλλήλων γίνεσθαι. τῷ τῷ δὲ πρὸς τὸ πρῶτον ἔῃ) καὶ ὕσπον, διαφέρει πῖ ἕντος τὸ μὲν γὰρ ἀπ' ἀρχῆς στοιχειοθετεῖται ἔῃ) πάντων γῆς, ὡς γίνεσθαι συκρίσιν πρῶτον τοιοῦτον ἢ τὸ μικρομερίζεται καὶ λεπτότατον ἀπ' εἶν τῶν συμπακῶν. διὸ τῷ ὅσῃ πῦρ ἀρχῶν πιδέσιν, καὶ λῆσιν ὁμολογοῦμεν, ἂν τῷ λόγῳ τούτῳ λέγουσιν τοιοῦτον ἢ κῆ τῷ ἄλλων ἕνεκα ὁμολογοῦν τὸ στοιχεῖον ἔῃ), τὸ τῶν συμπακῶν ἕνεκα γῆ μὲν ὕσπον ἡξίωσε κῆ ἕν λεγόντων γῆ ἔῃ) στοιχεῖον, δηλοῦσθαι διὰ τῆ μεταλλομέρεται τῷ δὲ πρῶτον ἕνεκα στοιχειῶν, εἴλωκε κριτῶν τῖνα οἱ μὲν γὰρ πῦρ, οἱ δὲ ὕδωρ, οἱ δὲ

F
 οἱ δὲ